

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαρβέρη, διευθύνοντος.

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΓΕΝΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Ὑπεστηρίζαμεν ἐπανελημμένως ὅτι μεγάλα ἔχουσιν ἐπίσης καὶ οἱ ἰδιῶται καθήκοντα καὶ ὅτι οἱ ἀναθέτοντες εἰς τοὺς ἄρχοντας τὰς εὐθύνας κακῶν, ἅτινα καὶ μόνοι θὰ ἠδύναντο νὰ θεραπεύσωσιν, ἐν πάσῃ δὲ περιστάσει νίπτοντες τὰς χεῖρας, εἶναι ἐξίσου ἐγκληματῆται πρὸς τὴν πατρίδα. Καὶ τὰ καθήκοντα ταῦτα προσπαθοῦμεν ἐκάστοτε νὰ συµμελετήσωμεν μετὰ τῶν ὁμοφρόνων, ἡμεῖς ἀπλῶς δίδοντες τὴν ἑορμὴν εἰς σκέψεις εὐρυτέρας καὶ βοηθοῦντες, ὅπως διὰ τούτων ἐξαχθῇ ἀγαθόν τι καὶ ἐπωφελὲς εἰς τὴν πατρίδα συµπέρασμα.

Ἐν τῶν καθηκόντων, περὶ ὧν ὁ λόγος, εἶναι ἡ διαφώτισις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου περὶ τῶν πραγμάτων τῆς ἡμετέρας πατρίδος πρὸς μόρφωσιν κοινῆς γνώμης δικαίας, ἂν μὴ εὐμενοῦς. Ἡ δικαία κοινὴ γνώμη τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ὁ μόνος ἡμῶν σύμμαχος κατὰ τὰς πονηρὰς ἡμέρας, ἃς πρόκειται ἀκόμη νὰ διέλθωμεν, μέχρις οὗ ἴδωμεν πραγματοποιημένην τὴν ὑψηλὴν ἡμῶν ὡς ἔθνους ἀποστολήν. Λέγομεν δὲ «δικαία» διότι ἡμεῖς οὐδὲν ἀδίκον ζητοῦμεν καὶ δὲν στηρίζομεν τὴν σταδιοδρομίαν μας εἰς τὸ ψεῦδος καὶ τὴν βίαν ὅπως οἱ ἄλλοι. Καὶ λέγομεν «ὁ μόνος μας σύμμαχος» διότι παρῆλθε φαίνεται ἡ ἐποχὴ τῶν ἱπποτικῶν βασιλέων καὶ κυβερνήσεων, πᾶς δὲ καὶ πᾶσα ἐκ τούτων, μόνον τὰ ἴδια ἐπιδιώκουσι συµφέροντα, οὐδὲν θυσιάζοντες χάριν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας.

Λοιπὸν ὁ μόνος ἡμῶν σύμμαχος οὗτος, γνωρίζετε τὶ μανθάνει περὶ τῆς Ἑλληνικωτάτης, τῆς περιλαμβανούσης τὴν Κωνσταντινούπολιν Θράκης, συµβουλευόμενος τὸ παγκόσμιον λεξικὸν τοῦ Λαρούς, τὸ διὰ τῆς μικρᾶς ἐκδόσεώς του διαδεδομένον καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον; Τίποτε ἄλλο ὀλιγώτερον παρά ὅτι: «ἡ Θράκη εἶναι ἐπαρχία, κειμένη πρὸς βορρᾶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀποτελοῦσα τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ῥωµυλίαν»!! Ἐν παλαιότερα ἐκδόσει ἐμάνθανε μόνον ὅτι εἶναι «ἐπαρχία πρὸς βορρᾶν τῆς Ἑλλάδος.» Ὑπῆρξαν ὁμῶς φαίνεται καλοθεληταί, οἵτινες διὰ λόγους εὐκόλως εὐνοουμένους παρέσχον τὴν ἐπίσης ψευδῆ ὅσον καὶ ἄτιμον πληροφορίαν.

Καὶ ἡ μὲν ἐταιρεία ἡμῶν θὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα, ὅπως τὸ κίβδηλον τοῦτο νόμισμα μὴ ἐξακολουθήσῃ κυκλοφοροῦν, ἀλλ' ἀφορμῆς δοθείσης, κρίνομεν ἐπίκαιρον νὰ καταδείξωμεν καὶ ἐξάρωμεν τὴν ἐκ τοιούτων πληροφοριῶν μέλλουσαν ἐν καιρῷ νὰ προσγίγῃ εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν ζημίαν, νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν εἰς τοιαύτας κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος ὑπονομεύσεις καὶ νὰ προσκαλέσωμεν τοὺς κατὰ τόπους διαβιούντας, ὅπως αὐτοδικαίως καὶ αὐτεπαγγέλτως ἀναλαμβάνωσι τὴν καταπολέμησιν ψευδῶν, ὧν προφανεῖς μὲν εἶναι αἱ πηγαί, λανθάνον ὁμῶς καὶ καταστρεπτικώτατον ἐνίστε τὸ ἀποτέλεσμα.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.

Λουκᾶ ιη'. (10-14)

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβαινον¹ εἰς τὸ Ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἰς Φαρισαῖος² καὶ ὁ ἕτερος Τελώνης³. Ὁ Φαρισαῖος σταθεῖς⁴ πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήνχετο. Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἀδικοὶ, μοιχοὶ ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ Τελώνης· νηστεύω⁵ δις⁶ τοῦ Σαββάτου, ἀποδεκατῶ⁷ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ Τελώνης μακρόθεν⁸ ἑστώς, οὐκ ἠθέληεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάρει, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων. Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι⁹ τῶν ἁμαρτιῶν. Λέγω ὑμῖν. Κατέβη αὗτος δεδικαιωμένος⁹ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος¹⁰, ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινώ¹¹ ἡσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Σημειώσεις.

1) Ἀνέβησαν διὰ τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ ἱεροῦ. 2) Φαρισαῖος = ἡ τάξις αὕτη τῶν Ἰουδαίων ἐλογίζετο ὑπὸ τὴν αὐτῶν τούτων καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς ἅγιοι, μηδεμίαν κατὰ τύπους παραβαίνοντες ἐντολήν, ἀλλὰ κατὰ γράμμα πιστοὶ τηρηταί τοῦ νόμου. 3) Τελώνης = ἡ τάξις αὕτη ἔργον ἔχουσα τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, οὗς ἀκανονίστως ἐπέβαλλεν ἡ Ῥωμαϊκὴ πολιτεία, ἐθεωρεῖτο διαπράττουσα πολλὰς ἀδικίας καὶ κατ' ἐξοχὴν ἁμαρτωλὴ. καὶ ἐμισεῖτο πολὺ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. 4) Σταθεῖς πρὸς ἑαυτόν = λαβὼν στάσιν προσευχομένου διανοητικῶς. 5) Δίς τοῦ Σαββάτου = τῆς ἐβδομάδος. Οἱ Φαρισαῖοι ἐνήστευον Δευτέραν καὶ Πέμπτην, νηστεῖαν ἰδιωτικὴν ἐντελῶς. 6) Ἀποδεκατῶ = πληρῶν τὴν δεκάτην πάντων τῶν εἰσοδημάτων· ἀναφέρει δὲ τὴν νηστείαν καὶ τὸν ἀποδεκατισμὸν ὡς πράξεις τελειότητος ἀξίας ἀντιμισθίας. 7) Μακρόθεν ἑστώς = δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάτῃ πρὸς τὸ Ἱερὸν, συναισθανόμενος τὴν ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ἀδελφότητα. 8) Ἰλάσθητί μοι = ἰλεως, συμπαθὲς γενεῶ μοι, σύγγνωθί μοι. 9) Δεδικαιωμένος = δίκαιος γινόμενος διὰ τῆς ἀφένσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ. 10) ἢ ἐκεῖνος = ἀλλ' οὐχὶ ἐκεῖνος.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο ΕΓΩΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

“Ὁ ἐγωισμὸς τραχὺς, ἀπότομος, ὑπερήφανος καὶ αὐθάδης ἔχων περιβλήμα τοῦ Φαρισαίου τὸν ὄγκον, ἵσταται ἐν τῷ ναῷ καὶ προσεύχεται. Προσεύχεται καυχώμενος, προσεύχεται περιφρονῶν καὶ ὑβρίζων, προσεύχεται οὐχὶ ὡς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εὐρισκόμενος, ἀλλ' ὡς ἐὰν ἦτο μόνος πρὸς ἑαυτόν, προσεύχεται ἵνα φανῇ ὅτι προσεύχεται, ἱκανοποιῶν καὶ ἐν τούτῳ τῶν ἐγωισμῶν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ κατὰ βάθος δὲν ἐξέρχεται ἔξω ἑαυτοῦ, διότι ἄλλον Θεὸν ἐκτὸς τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ὁ ἐγωιστὴς δὲν γνωρίζει. Καὶ εἶναι ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ὑβρις πρὸς τὸν Θεόν, καὶ δικαιοῦται ὁ ταπεινούμενος Τελώνης, καὶ κατακρίνεται ὁ ἐγωιστὴς Φαρισαῖος. Ἀλλὰ καὶ παρέχει εἰς ἡμᾶς διδάγμα ὅτι ἐγωισμὸς καὶ προσευχὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συναντηθῶσι ποτέ.

Τὶ εἶναι ἡ προσευχή; Ἡ προσευχὴ εἶναι παράκλησις, εἶναι αἴτησις, εἶναι εὐχαριστία, εἶναι δοξολογία, ἦτοι εἶναι μὴ ἀναγνώρισις τῆς ὑπεροχῆς τοῦ ὑπερτάτου ὄντος τοῦ Θεοῦ,

και συγχρόνως είναι μία ανγκνώρασις τῆς ἰδίας ἐντελείας τοῦ ἀνθρώπου, ὁ προσευχόμενος ταπεινῶνται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ταπεινῶνται ἐκουσίως ἐξ ἰδίας συναισθήσεως τῆς ἰδίας ἀδυναμίας. Ἐὰν μὴ ὑπάρξῃ ἡ αὐτοταπεινωσις αὕτη, ἡ προσευχὴ δὲν εἶναι προσευχή, εἶναι ὕβρις κατ' ἐκείνου παρ' οὗ ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται νὰ ζητήσῃ βοήθειαν καὶ σωτηρίαν, τὸν ὅποιον ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται νὰ εὐχαριστήσῃ δι' ὅσα ἀγαθὰ ἔχει δώσει εἰς αὐτόν, τοῦ ὁποίου τὸ μεγαλεῖον ἔρχεται νὰ θαυμάσῃ καὶ δοξολογήσῃ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ μὴ οὕτως προσευχόμενος ὄχι μόνον δὲν ἐπιτυγχάνει ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θέλει νὰ ζητήσῃ, ἀλλὰ καὶ τιμωρεῖται ἀποδοκιμαζόμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παρτάσσεται τὸ ἴδιον ἐγώ.

Τὶ εἶναι ὁ ἐγωισμός; Ὁ ἐγωισμός εἶναι μία μεγάλη ἰδέα, τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος μόνος σχηματίζει περὶ ἑαυτοῦ. Ὁ ἐγωισμός ἐφ' ὅσον αὐξάνεται ἐπὶ τοσοῦτον καὶ τυφλώνει ἐκείνον ἐπὶ τοῦ ὁποίου κυριαρχεῖ καὶ ἐξαγκνάζει αὐτὸν νὰ μὴ βλέπῃ ἔξω τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ. Ὁ ἐγωιστὴς φρονεῖ ὅτι αὐτὸς εἶναι τὸ πᾶν, καὶ ὅτι τὸ πᾶν εἶναι δούλον εἰς αὐτόν, ὅτι οὐδεμία δύναμις εἶναι ἱκανὴ νὰ κατισχύσῃ αὐτοῦ, ὅτι περὶ αὐτὸν δέον νὰ περιστρέφονται πᾶσαι αἱ ἄλλαι ὑπάρξεις, καὶ εἰς αὐτόν νὰ δουλεύωσι καὶ ὑπηρετῶσιν. Ὁ ἐγωιστὴς δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ ὅτι ἔχει υποχρεώσεις εἰς ἄλλον πολὺ δ' ὀλιγώτερον εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὅποιον δὲν δύναται νὰ ἴδῃ· δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ ὅτι δύναται νὰ εὐρεθῇ εἰς θέσιν νὰ ζητήσῃ τὴν παράτῃ καὶ δὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ, δὲν δύναται νὰ ἀπερθεῖ ποτε ὅτι ἀρεῖται νὰ ἀπονεύμῃ εὐχαριστίας καὶ τιμὰς εἰς ἄλλον, καὶ δὴ εἰς τὸν Θεόν. Τοιοῦτος ὁ ἐγωιστὴς. Παραβάτε λοιπὸν τὴν προσευχὴν καὶ τὸν ἐγωισμόν καὶ εἰπατέ μας ἐὰν εἶναι δυνατόν τὰ δύο ταῦτα νὰ συνυπάρξωσι. Βεβαίως οὐχί. Τὸ ἐν εἶναι ἀντίρροπος τοῦ ἐτέρου· ὅ,τι χαρακτηρίζει τὸ ἐν δὲν χαρακτηρίζει τὸ ἕτερον· καὶ ἐπομένως ὁ ἐγωισμὸς δὲν δύναται νὰ προσευχῇ. Ἡ προσευχὴ ἀπαιτεῖ κλίσιν τῆς κεφαλῆς, ὁ ἐγωισμὸς τηρεῖ ἀνωρθωμένην καὶ ἀκίνητον ταύτην, δύσκαμπτον τὸ σῶμα, ἐξογκωμένον τὸ στήθος, εὐθέα τὰ μέλη. Ὁ ἐγωισμὸς εἶναι τύφος, ἡ προσευχὴ εἶναι ἀρωματωδὴς λίβανος, οὗ ὁ καπνὸς μαλακὸς εὐστροφὸς ἀνέρχεται, καὶ ὑψούμενος διαλύεται μὴ φαινόμενος.

Καὶ ὁ ἐγωισμὸς γινώσκει τὴν διαφορὰν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς προσευχῆς, καὶ μισεῖ τὴν προσευχὴν, καὶ φεύγει ταύτην, δαίαις ἐκ ταύτης δὲν δύναται ν' ἀρσθῇ τιμὴν, ἢ ἄλλο τι συντελοῦν εἰς τὴν ἐπαύξειν αὐτοῦ. Παρατηρήσατε! Οἱ ἐγωιστὰί εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες, δὲν φοιτῶσιν εἰς τὰς κοινὰς προσευχάς. Οἱ ἐγωιστὰί εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες, ἵνα μὴ στερήσωνται τὸ ἴδιον ἐγὼ προσκαίρου τινος καὶ βραχυτάτης ἡδονῆς, φεύγουσιν ἀπὸ τοῦ κύκλου τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων καὶ μισοῦσιν ἐὰν θέλετε, τὰς υποχρεώσεις ταύτας, αἵτινες δὲν συντελοῦσι τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν διατροφήν καὶ περιθαλψίν τοῦ ἐγωισμοῦ αὐτῶν. Οἱ ἐγωιστὰί εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν παρίστανται ἐν ταῖς ἀγίαις συνάξεσιν οὐδὲ μετέχουσι τοῦ θρησκευτικοῦ βίου τῶν λοιπῶν προφασίζόμενοι προφάσεις, αἵτινες πᾶσαι περιστρέφονται περὶ τὸ ἴδιον ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τὸν ναόν; Διατί; ν' ἀναπνέω μεμολυσμένον ἀέρα! νὰ συνωστίζωμαι πρὸς χυδαίους, νὰ ἐκτελῶ ἔθιμα καὶ διατάξεις οὕτω κοινὰς; Τίς; ἐγὼ, ὁ εὐγενής, ὁ μεμορφωμένος, ὁ ἐγωιστὴς, ὁ πλούσιος, ὁ γινώσκων τὰ πάντα, καὶ μηδενὸς ὑποδεέστερος, πάντων ὑπέρροχος, καὶ μηδενὸς τὴν ἀνάγκην ἔχων; Καὶ ὁ ἐγωιστὴς φεύγει τὴν προσευχὴν, ἀφ' οὗ διώκει τὸ πνεῦμα. Ἐὰν ποτε παρσθῇ ἐν τῷ ναῷ θὰ παρσθῇ οὐχὶ ὡς οἰλοῖται τῶν θνητῶν! Θὰ τελεσθῇ γάμος πιθανόν, θὰ τελεσθῇ ἐπίσημός τις ἐορτή. Ἰδοὺ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ ναῷ δυσφορῶν καὶ ἀερίζομενος, ὡς ἡ εὐτελεστερὰ τῶν γυναικῶν καὶ προσπαθῶν νὰ προσελκύσῃ τὰ βλέμματα πάντων εἰς ἑαυτόν. Ἰδοὺ ὁ ἐγωισμὸς ἐν τῇ προσευχῇ.

Ἄλλ' ἡ προσευχὴ εἶναι ἀγαπώσης καρδίας ἡ αἰθέριος γλώσσα. Δὲν δύναται λοιπὸν οὔτε νὰ λαληθῇ ὑπ' ἐκείνου οὗ ἡ ἀγάπη δὲν ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τοῦ ἰδίου σώματος. Ἡ προσευχὴ εἶναι γλώσσα ξένη καὶ ἀκατάληπτος εἰς αὐτόν, ὁ ὅποιος μισεῖ ὅ,τι δὲν ἀγαπᾷ, καὶ δὲν ἀγαπᾷ εἰμὴ ἑαυτόν καὶ δὲν λατρεῖ ἄλλο ἢ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀγαπᾷ, ἥτοι μόνον τὸ ἴδιον ἐγώ. Δι' αὐτὸ ἡ προσευχὴ τοῦ ἐγωιστοῦ δὲν ἔχει τι κοινὸν πρὸς τὴν προσευχὴν τῶν ἀληθῶς θρησκευτικῶν ἀνθρώπων. Ἡ προσευχὴ τοῦ ἐγωιστοῦ εἶναι ἐγωισμός Ἰδοὺ ὁ ἀληθὴς αὐτῆς ὁρισμός. Ρίψατε ἐν βλέμμα εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Φαρισαίου, καὶ θὰ ἴδῃτε πόσον εὐκόλως θὰ ἐξαγκνῇτε ἐξ αὐτῆς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα. Δὲν θ' ἀκούσῃτε προσευχὴν, θὰ ἴδῃτε καὶ θὰ αἰσθανθῇτε τὸν ὄγκον τοῦ ἐγωιστοῦ. Ἄλλ' αὐτὸ καὶ ἡ προσευχὴ τοῦ ἐγωιστοῦ ἀποβαίνει ματαιὰ. Δὲν εἶναι λίβανος καίόμενος βεπὶ ἀνημμένων ἀνθρώπων τῆς ἀγάπης, ἀλλ' εἶναι ἀπὸ πληρῶν ἀσκὸν κενόν. Ὁ γὰρ ἀνευ βάρους. Ἰλὴ ἀνευ πνεύματος. Καὶ ὁ ἐγωιστὴς εἰσέρχεται εἰς τὸν ναὸν ἀκαίματος, καὶ ἐξέρχεται ἀκαίματος. Καὶ δὲν κάμπτεται αὐτὸς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν κάμπτεται ὁ Θεὸς ὑπὲρ αὐτοῦ. Καὶ εἰσέρχεται ἀμαρτωλὸς καὶ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ναοῦ ἀμαρτωλότερος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γίνεται ἀπὸ ἐπαυξάνων ἐπὶ μᾶλλον τὸν ὄγκον τοῦ κενοῦ ἀσκού. Καὶ ἡ ἀμαρτία μόνη ἐπιπροστίθεται εἰς τὰς προτέρας αὐτοῦ ἀμαρτίας ἐκ τῆς τοιαύτης ἐγωιστικῆς αὐτοῦ προσευχῆς.

Ὁ Χριστιανὸς στηρίζει πάσας αὐτοῦ τὰς πράξεις ἐπὶ τῆς ἀγάπης, καὶ ἐπομένως ἀρεῖται νὰ καταπνίγῃ ἐν ἑαυτῷ πᾶν συναίσθημα ἐγωιστικόν καὶ πάντοτε μὲν, ἀλλ' ἰδίως δὲ ἐκτείνῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεόν ἵνα προσευχηθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ταπεινῶς δίδωσι χάριν, ὑπερῇφανος δὲ ἀντιτάσσεται. Καὶ εἶναι ἐγωιστὴς ὁ ὑπερήφανος, καὶ ἀρεῖται νὰ φεύγωμεν τὸ πάθος τοῦτο, ἐξ οὗ δὲν δύναται νὰ προκύψῃ καὶ οὐδὲν μὲν ἀγαθόν, ἰδέα δὲ ἡ σωτηρία ἡμῶν. Καὶ ἀρεῖται ν' ἀπομακρυνώμεν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἡμῶν πᾶσαν ἰδέαν ἐγωιστικὴν, ὅταν ἐρχόμεθα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐὰν θέλωμεν ἡ προσευχὴ ἡμῶν ν' ἀποβῇ τελεσφόρος καὶ εἰς ἀγαθὸν ἡμῶν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΜΗΛΙΑ

Μὰ τ' εἶδαν τὰ ματάκια μου εἶναι μεγάλο θαῦμα·
Στὴ μέσ' ἀπὸ τῆ θάλασσα, μετὰ ἡτὸν φυτρωμένη,
Κι' ὁ σταυραῖτος τριγύριζε, νὰ στήσῃ τὴ φωλιά του.
Μηλιά τ' ἀντιλογήθηκε, μετὰ τοῦ κουθενταῖζε.
—Ὅπισ' ὀπίσω σταυραῖτέ, καὶ μὴ μὲ τριγυρίζης,
Μὴ μοῦ γκρεμίσῃς τ' ἄνθη μου, χαλᾶς καὶ τὸν καρπὸ μου·
Ὅσα καρὰβία τοῦ γιαιλοῦ, ὅλα 'πὸ δῶ διαβαίνου,
Ἄν ἔχουν κᾶναν ἄρρωστο, καὶ κᾶνα θερμασμένο,
Νὰ φάγῃ ἀπὸ τὰ μῆλα μου, νὰ φάγῃ ἀπ' τὸν καρπὸ μου,
Νὰ πᾶν γερὸς στὸν τόπο του, γερὸς εἰς τὰ παιδιὰ του.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΜΙΧΑΗΛ ΨΑΡΟΜΗΛΙΓΓΟΣ

Ἡ μωρία ὑπ' οὐδενὸς φραγμοῦ, φαίνεται, εἶναι δυνατόν νὰ ἐπισχεθῇ, ἡ μωρία τῆς μεγαλομανίης μάλιστα, ἀλλ' εἰς τέλματα ἀβέβητα, γαῦρος καὶ ὑπερήφανος, βυθίζει τοὺς ἀναισθητοὺς πόδας αὐτῆς εἰς πολυανθεὶς νομίζοντα ὅτι δαδίζει λειμῶνας. Ἡ Ἰταλία ὅτε μία καὶ μεγάλη ἐγένετο, οὐδεὶς τῶν λαῶν τῆς γῆς, ὅσον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, ἐπὶ τοῦτο ἡσθάνθη χαρὰν ἀληθῆ, οὐδ' αὐτοὶ οἱ Ἰάλλοι οἱ τὴν Ἰταλικὴν ἐνόησαν διὰ τῶν λογγῶν τῆς Μκέντας καὶ τοῦ Σολ-φερίνου ὑπογράφαντες.

Διὰ τὴν τόσῃ εὐκολῶν ταύτην νικὴν καὶ ἐθνικὴν ἐνωσιν ἡ Ἰταλία ἐμεγαλορρόνησεν εἰς ὑπερβολήν, ἐνόμισεν δ' ὅτι εἰ-μαρται αὕτῃ ν' ἐνδρύσῃ τῶν Κιαισάρων τὸ κράτος. Εὐτυχῶς ἡ ἐλπίς, τὸ κενὸν βόσκημα, δὲν φέρεται αὐτοὺς πέρα τῶν Ἀλπεων καὶ τοῦ πελάγους τοῦ Τυρρηνικοῦ, ἐπειδὴ δὲν κατοικοῦσιν ἐκεῖ πλέον Γαλάτῃ καὶ Ἰθῆρες καὶ ἄλλοι διεσπασμένοι καὶ λαοὶ ἀσύντακτοι. Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν λοιπὸν γῆν, τὴν κατατετημένην μάλιστα δὲ ἵνα μηδέποτε καταστῇ ἐνιαία καὶ μεγάλη Ἑλλάς, ὁρέγει τὰς ληστρικὰς χεῖρας αὐτῆς, πρὸς τὴν Κύπρον αὐτὴν, πρὸς τὴν Κρήτην, πρὸς τὴν Ἡπειρον.

Ἀλλὰ τίνας ἀγαθοὺς ν' ἀνκμνητθῶσιν οἱ Ἕλληνικοὶ λαοὶ τῆς ἰταλικῆς κατακτήσεως; οἱ Ἡπειρώται τῆς σφαγῆς καὶ τοῦ ἐξανδραποδισμοῦ ἐκατοντάδων χιλιάδων ἐξ ἑαυτῶν, οἱ Κύπριοι τῶν ἐλευθῶν Λουσινιῶν καὶ τῆς ἀσπλάχνου Βενετίας; Ἡ δὲ Κρήτη τί πρῶτον νὰ ἐνθυμηθῇ, τὴν θηριώδη ῥωμαϊκὸν ἀετὸν ἢ τὴν αἰμοσταγὴ μορφήν τοῦ λέοντος τοῦ Ἀγίου Μάρκου; Αὕτῃ δὴ τῶν Βενετῶν ἡ ἐν τῇ νήσῳ ἐπὶ τετρακόσια ἐξῆκοντα πέντε ἔτη ἀρχὴ ἐγένετο ἐκ τῶν ἀπανθρωποτάτων ἐν τῇ παγκοσμίᾳ ἱστορίᾳ, ἡ μνήμη δὲ αὐτῆς θὰ εἶναι κατατημένη διὰ πάντα Κρήτα καὶ διὰ πάντα ἐν γένει Ἕλληνα.

Ἀλλ' εὐγνωμονοῦμεν αὐτῇ, ὅτι, ὡς γυφ σιδηρόνυξ διοικοῦσα τὴν νήσον ἢ στυγερά αἰτία ἐγένετο νὰ κοσμηθῇ ἡ ἐθνικὴ πινακοθήκη τῶν μεγαλοκαρτέρων τοῦ γένους ἡμῶν ὑπὸ τῶν τιτανίων ἀναστημάτων τῶν Χορταστῶν, τοῦ Σμυρναίου, τῶν Καλεργῶν, τῶν Σιροπούλων, τοῦ Προκορυίδου, τῶν Ψαρομηλιγγῶν. Τούτων δὲ τὴν εἰκόνα, τοῦ Μιχαὴλ μάλιστα, νὰ γράψωμεν θὰ πειραθώμεν.

Τοῦ Μυρτῶου πελάγους τὰ σπινθέρικα νερά θῆνον πολύστονον ἀνέπεμπαν, ὅτε εἰς αὐτὰ ὁ Λέων Καλέργης ὑπὸ τῶν Βενετῶν κατεποντίσθη. Ὁ θῆνος οὗτος ὡς ἀντιπαλὸς χαλκώφρωνος ἠπλώθη ἐπὶ τῆς Ἰδῆς καὶ τῶν Λευκῶν Ὁρέων καλῶν τοὺς Κρήτας εἰς ἐδιδίχθη. Ἀπὸς ὅλους μετὰ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ, τὰς ἐορτασίμους περιδελημένων στολὰς, περιστοιχίζει τὰς θαυματουργὰς εἰκόνας καὶ τὸν ἐπίσκοπον Τρύφωνα εὐλογοῦντα αὐτοὺς καὶ τὴν θείαν ὑπισχυόμενον χάριν μετὰ τὴν μακάριον ὑπὲρ τῆς πατρίδος τελευτήν. Βράχος ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τῆς ἐλευθερίας τινάχθεις, λίθους καὶ δένδρα συντρίβων καὶ ἀνθρώπων οἰκήσεις καὶ τρόμου δεινοῦ τὴν κοιλάδα πληρῶν, οὕτως ὤρμησαν καὶ οἱ Κρήτες εἰς τὰς πεδιάδας. Τρεῖς ἄνδρες ἡγούνηται αὐτῶν, ὁ Ἑμμανουὴλ Καυστοκαλύδης, καὶ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωάννης καὶ Μιχαὴλ οἱ Ψαρομηλιγγοί. Ἐκεῖνος λέγουσιν ἔκαυσε τὴν καλύδην τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἵνα ἐλευθερὸς πάσης φροντίδος καθοισθῇ εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἐθνικοῦ καὶ μετ' ἀγῶνας περιλαμπεῖς δόλφ συλληφθεὶς ἐθανάτωθῃ ὑπὸ τῶν Βενετῶν ὁ ἥως. Ὁ γιγαντώσωμος Ἰωάννης Ψαρομηλιγγος οὐδενὸς ὕστερος εἰς ἡρώισμον καὶ πολεμικὴν ἐμπειρίαν ἐπεσεν ἐν τῇ μάχῃ τῆς Καταφινισμένης. Ὁ δὲ Μιχαὴλ, ὁ πάντων ἡγεμὼν!

Πελώριος τὸ σῶμα ὡς τόσον εὐκαμπὲς αἰρεται εὐθυτενὴς ὡς ἐλάτῃ θαλερά, μετὰ στέρνα ἐναρμονίως εὐρέα, μετὰ τὴν ὀσφὺν κομψὴν ὡς κόρης λυγρῆς, μετὰ τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς μηρούς καὶ τὰς κνήμας σιδηρότεκτα καὶ εὐτονα ἐπὶ τοιοῦτο δὲ κορμῷ ἀπολλωνεῖον κεφαλὴ, μετὰ μακρὰν κόμην ἀκτινοβολοῦσαν ἀγέρῳχος ὑψομένη, μεγάλων βουλευμάτων ὑψηλὴ ἀκρόπολις.

Καὶ ἀληθῶς μετὰ τὴν φωνήν αὐτοῦ τὴν δικυγῇ, φωνὴν ἡ γεμονὸς ἄγων τοὺς Κρήτας τοῦ ἐσάωσε μεν ἐκ τῆς ὑπεκθροῦ χώρας τοὺς ἐπιρρομῆς Βενετούς, μετὰ σιδηρὰν δὲ παλάμην σφίγγας τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς, κύριος ἐγένετο τῆς Σητείας καὶ τῆς Ρεθύμνης καὶ τῶν Χανίων καὶ τῆς Ἱεραπέτρας καὶ τοῦ Μιραμβέλλου καὶ μόνον ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ δυσωλάτου Χάνδακος, ὅστις τότε τῆς νήσου ἦτο πρῶ-

τεύουσα, τοὺς αἰμοχαρεῖς δόνοντας ὑπεδείκνυνεν ὁ παρκοβόλος τοῦ Ἀγίου Μάρκου λέων, τῆς Βενετίας ἄξιον σύμβολον.

Φαίδρα ψυχὴ καὶ γενναία, καὶ ἐκ τούτου ἐλπίδας ἀγαθὰς θάλλουσα, πιστεύει ὅτι προφητικὰ ἦσαν ὅσα πρὸ ἐξ ἑτῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀγῶνος πρὸς τοὺς Κρήτας τοῦ εἶπεν· «Ἐφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἀπολυτρώσεως» ὅτι βλέπετε ἐκτείνόμενον πρὸ ἡμῶν εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν ἀνέκει. Χαίρετε, Κρήτες, μετὰ τοσαῦτα δεινά.

Ἰεροφάντης τῆς πατρίδος χαίρει τὸν λαὸν τῆς νήσου καθορῶν μετὰ ἐορτασίμους στολῆν, ἐκκτόμῳ εἰς τῆς ἐλευθερίας τὸν λαὸν προσάγοντα. Ἀλλ' ἐπιβλέψας βαρὺς τὰ στέρνα αὐτοῦ πατρῶν ἦτο τοῦ Χάνδακος τὸ ἀπόρθητον, φαῖον νεφύδιον, τὸ ταράσσον τὸν ναύτην, ἐν ᾧ ὑπὸ οὐρίον ἀνεμον ποντοδρομεῖ. Πάλλεται ἰσχυρῶς ἐκ τῆς ἀμφιβολίας ἡ ψυχὴ τοῦ ἡγετῆρος, τὸ πανοῦργον καὶ τὸ δόλιον τῆς Βενετίας φοβούμενον.

Ἀλλ' ὅστις βδελυκτὸν νομίζει τοῦ δούλου τὸ ἀμέριμον ἀν μὴ δύναται νὰ διαβίωσῃ ἐλεύθερος, γνωρίζει τιμῶς καὶ μετ' εὐδοξίας ν' ἀποθνήσκῃ. Ἐκ τῆς Βενετίας ἀπεστάλησαν αἱ ἀγέλαι τῶν λύκων αὐτῆς, θηρία ὑπούλα κατὰ τοῦ ἀπονηρέτου τῶν Λευκῶν Ὁρέων ἀετοῦ. Μεγαλογνώμων ὁ Μιχαὴλ εἰς τοὺς Βενετούς περὶ ὧν εἰρήνης ἐρωτῶντας ἀπεκρίθη «Νὰ κενώσετε τὸν Χάνδακα». Ἀκατάσχετος δὲ πρὸς τὰς ἐνέδρας — ἰσχυρὸν τῶν δειλῶν — ἀπρονόητος φερόμενος, δόλφ παρσυρθεὶς ἐνεκλείσθη ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Καταφινισμένης καὶ περισφιγγθεὶς ἐν ἀρρήτῳ καταφράκτῳ ἱπποτῶν κείκῃ, εἶχε μὲν τὴν ψυχὴν ἀλγεινῶς σπαρασσομένην, βλέπων ὁ φιλόπατρις τῶν Ἑλλήνων τὸν παντόλεθρον ἀφανισμόν, καθορῶν δὲ τοὺς πολέμους ζητοῦντας νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν ζῶντα, ἵνα εἰς ἀτιμωτικὰ παραδώσωσι βασιανιστήρια, ἀνακράξῃ πρὸς τὸ πρωτοπαλλήλαρον Ὁρρενέ, σῶσάν με ἀπὸ τῶν Φράγκων τὴν ἀσπλάχνιν. Κόψε τὴν κεφαλὴν μου». Καὶ ὁ πιστὸς ἐκεῖνος υἱὸς τῆς πατρίδος ἐτέλεσε τὴν προσταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ, εὐδαίμονος ὄχι μόνον διότι ἀπέθνησκεν ἐλεύθερος ἀτιμώσεως, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ κεφαλὴ τοῦ ἡ καλλίκομος περιδινυμένη εἰς ὕδριν ὑπὸ τῶν Βενετῶν ἦλκος ἐμελλε νὰ εἶναι ἀκτινοβολῶν, καλῶν εἰς ἐθνικὴν ἐξέγερσιν τὸ πολύπονον Δένος.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη κατ' ἐδομάδα.

Γλώσσα οὐτε δημιουργεῖται οὐτε μεταβάλλεται εἰς ὀλίγων ἐτῶν διάστημα. Μακρὸς χρόνος τὴν πλάσσει καὶ μακρὸς χρόνος τὴν μεταπλάσσει.

Ἀδαμάντιος Κοραΐς.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

X. M. Κάτω Γαρούνα. Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης καὶ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις. Περὶ λαχείου β. σχετικὴν ἀγγελίαν. Ἐν ἐπομένῳ φύλλῳ K. N. A. K α μ α ρ α ν. Ἀποστέλλονται A. A. Ἀ λ μ ρ ο ν. Θάγαψωμεν ἐν ἀκρῷ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον. K. Π. Π. Παρισίους. Γ. Στ. Ἐρ μ ο ο υ π ο λ ι ν. Ἀπεστάλησαν. Σύλλογον Ἀθηνῶν, Ν ε σ α τ ε λ. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν, Γρ. Π. Δ υ β ε κ η ν. Ὅταν μᾶς υποδείξητε τὸ κατάλληλον πρόσωπον εὐχαρίστως. Σ. Τ. Ν α σ ο ο υ ν. Θ' ἀποστέλλονται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν διεύθυνσιν. I. Δ. (...) Ἀπεστάλησαν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος φύλλου. Θὰ γράψωμεν.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος
» Τράπεζα Ἀθηνῶν
» » Βιομ. Πιστεως τῆς Ἑλλάδος
» » τῆς Ἀνατολῆς
» Ἴονικὴ Τράπεζα LIMITED

Γνωστὸν ποιοῦσιν

Ὅτι ἤρξατο ἡ πώλησις τῶν λαχείων
διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις τοῦ ἔτους
1906 πρὸς δραχ. 4 ἑκαστον λαχείον
ἰσχύον διὰ 5 κληρώσεις.

Εἰς τοὺς λαμβάνοντας πλεί-
ονα τῶν 20 λαχείων γίνεται
ἐκπτώσις 5 οο.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ἐντοκὴ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐν-τόκους
καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ
εἰς χρυσὸν, ἢτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερ-
λίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσίαν
ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ
τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς
ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐ-
πιταγῆς ὀψέως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερι-
κοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ
κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν
πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι
καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑπο-
καταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1/2	τοῖς οο κατ' ἔτος διὰ κατ.	5 μην.
2			1 ἔτους
2	1/2		2 ἔτων
3			4 »
4			5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντοκῶν καταθέσεων
ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου
ὡς καττὶκα ἢ ἑνώνυμοι.

Ἐντελῶς ἀπηλλαγμένον μικροβίων δια-
γέστατον δὲ καὶ ἐλαφρότατον

ΝΕΡΟ ΤΟΥ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ

Ἀναλυθὲν ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τῆς χη-
μείας κ. κ. Χρηστομάνων, Δαμβέργην, Κο-
μνηνῶν καὶ τὸν κ. Ρουσόπουλον καὶ εὗρεθὲν
ἐλαφρότατον, στομαχικώτατον καὶ καθάρω-
τατον, πωλεῖται πρὸς 50 λεπτά εἰς στά-
μνας καθαρωτάτας καὶ ἐσφραγισμένας πρὸς
ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τῆς ἐκ τῆς πηγῆς
προελεύσεώς των.

Πληροφορίαι καὶ παραγγέλλαι δίδονται
εἰς τὸ Πριγκηπικὸν ζαχαροπλαστεῖον τοῦ
κ. Α. Θεοδώρου ὁδὸς Σταδίου 36 ἀντικρὺ
τῆς οἰκίας Κ. Καραπάνου.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΤΟΣ 1906.—ΔΡΑΧΜΑΙ 900000 ΚΕΡΔΗ

Ἐκαστον γραμμάτιον ἰσχύον διὰ 4 κληρώσεις δρ. 4.

4 Μεγάλαι κέρδη ἐξ 100,000 Δραχμῶν, 4 κέρδη ἐξ 25,000 δραχμῶν, 4 ἐκ 10,000 δραχμῶν, 12 ἐκ 5,000
δραχμῶν, 20 ἐκ 1,000 δραχμῶν, 1644 ἐκ 100 δραχμῶν καὶ 2312 ἐκ 50 δραχμῶν.

Ἐν ὧν ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ κερδίζοντες ἀριθμοί.

ΠΡΩΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ		ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ		ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ		ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ	
ΤΗΣ 7)20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1906		ΤΗΣ 6)19 ΙΟΥΝΙΟΥ 1906		ΤΗΣ 5)18 7)ΒΡΙΟΥ 1906		ΤΗΣ 5)18 Δ)ΒΡΙΟΥ 1906	
Κέρδη	Δραχμαὶ	Κέρδη	Δραχμαὶ	Κέρδη	Δραχμαὶ	Κέρδη	Δραχμαὶ
1 ἐξ	100 000	1 ἐξ	100,000	1 ἐξ	100 000	1 ἐξ	100 000
1 ἐξ	25,000	1 ἐξ	25,000	1 ἐξ	25,000	1 ἐξ	25,000
1 ἐκ	10 000	1 ἐκ	10,000	1 ἐκ	10,000	1 ἐκ	10 000
3 ἐκ 5,000	15,000	3 ἐκ 5,000	15,000	3 ἐκ 5,000	15,000	3 ἐκ 5,000	15,000
5 ἐκ 1,000	5,000	5 ἐκ 1,000	5,000	5 ἐκ 1,000	5,000	5 ἐκ 1,000	5,000
411 ἐξ 100	41,100	411 ἐξ 100	41,100	411 ἐξ 100	41,100	411 ἐξ 100	41,100
578 ἐκ 50	28,900	578 ἐκ 50	28,900	578 ἐκ 50	28,000	578 ἐκ 50	28,900
1000 Κλῆροι Δρ.	225,000	1000 Κλῆροι Δρ.	225,000	1000 Κλῆροι Δρ.	225,000	1000 Κλῆροι Δρ.	225,000

Κατ' ἔτος ἐκδίδονται ἐν ἑκατομύριον γραμματίων, ὧν ἑκαστον τιμᾶται ἀντὶ δραχμῶν τεσσάρων.

Ἐκαστον γραμμάτιον ἰσχύει διὰ τέσσαρας κληρώσεις. Γραμμάτιον ὅμως πωληθὲν μεθ' ἑκάστην τῶν
κληρώσεων, ἰσχύει μόνον διὰ τὰς ἐπομένους τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατα τινὰ τῶν κληρώσεων κληρωθέντων γραμματίων δὲν τίθενται εἰς τὴν κληρωτίδα κατὰ τὰς
ἐπομένους κληρώσεις τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἡ πληρωμὴ τῶν ἀμοιβῶν τῶν κληρουμένων λαχόντων γίνεται πρὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ χρη-
ματικοῦ ἐντάλματος, ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν κληρωθέντων γραμμα-
τίων καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ κατόχου αὐτῶν.

Ἀμοιβαί, ὧν δὲν ἐζητήθη ἡ πληρωμὴ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Στόλου.

Αἱ Τράπεζαι Ἐθνικὴ, Ἴονικὴ, Βιομηχανικὴ, Ἀθηνῶν καὶ Ἀνατολῆς καὶ τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων πω-
λοῦσι τὰ γραμμάτια ἀντὶ δραχ. 3,80 ἑκαστον πρὸς τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς εἰκοσι τοῦλάχιστον γραμμάτια.

Διαρκὴς ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ

Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Δικαστικὸς Σύμβουλος, Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, Γενικὸς
Ἐφθορος τῶν Ἀρχαιοτήτων, Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ παρὰ ταῖς προξενικαῖς ἀρχαῖς τῆς Ἑλλάδος,
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς ΔΡΑΧ. ΤΕΣΣΑΡΑΣ ἑκαστον, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τό: Γραφεῖον τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στό-
λου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Ἀθήνας.

Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 15 Νοεμβρίου 1905.

Ὁ Διευθὼν Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ